

ket som helst Barn skal være berettiget til at faa den gratis Bispisning. Meningen maa være, at det er de Børn, hvis Forældre ere saaledes økonomisk stillede, at de ikke godt kunne udrede denne Udgift i Hjemmet, hvis Trang man vil afhjælpe gennem denne Bispisning. Men er det Tilfældet, at Meningen er den — og det er jo vel givet baade efter den Diskussion, som i Fjor har fundet Sted, og efter de Udtalelser, vi have hørt i Dag — saa forekommer det mig dog nødvendigt, at man i andet Stykke af § 1 noget nærmere betegner de Regler, efter hvilke en saadan vederlagsfri Bispisning skal kunne foregaa. Jeg ved meget vel, at det altid til en vis Grad maa bero paa et Skøn, men Lovens Udtryk savne enhver Angivelse af den Retning, i hvilken et saadant Skøn skulde gaa, og i det hele taget enhver Bestemmelse om, i hvilket Omfang saadanne Børn ere berettigede til at blive bispiste gratis paa Skolen, og under hvilke Forhold de ikke have en saadan Ret, saa at altsaa Forældrene maa betale. Hvis jeg har Ret i, at der trænges til en Tydeliggørelse paa dette Sted, er det en Enkelthed i Loven, som man vel uden stor Vanskelighed vil kunne komme ud over.

Jeg skal ganske vist ikke nægte, at jeg ikke ser med Glæde paa, at Skolebørn skulde kunne inddeles i en Slags Rangforordning, saaledes som det dog vil kunne blive, naar et vist Antal af dem spise gratis, og et andet Antal spise mod Vederlag paa Skolen, og et tredje Antal spise hos deres Forældre. Men det er jo af den Slags Ting, man ikke kan undgaa, naar man vil afhjælpe den Mangel, som det er for Skolebørn ikke at faa den tilstrækkelige Mad, og naar man paa den anden Side ikke vil gøre det tvungent for alle Børn, altsaa ikke gøre det til en Ret og Pligt for alle Forældre, at deres Børn spise vederlagsfrit paa Skolen, hvad der i denne Sag hidtil ikke er paatænkt fra nogen Side. Det er altsaa en Ulempe, man maa tage med, naar man vil afhjælpe det Onde, som man har for Øje at afhjælpe.

Jeg er altsaa principielt enig med Bestemmelsen i § 1, men jeg skal dog i Anledning af, at jeg nu kommer til § 2, henlede Opmærksomheden paa, at det dog

turde være en Opgave af ikke ringe økonomisk Omfang, som man under visse Forhold her vil give Kommunerne Adgang til at løse. Det er jo ikke muligt at sige, hvad en saadan Lov vil komme til at koste. Det fremgaar allerede deraf, at man ikke ved, hvor mange der vil tage Del i de Fordele, som Loven altsaa aabner Adgang til for et vist større eller mindre Antal Børn. Men det er dog ikke usandsynligt, at naar der først er lukket op for gratis Bispisning, vil der melde sig en hel Del flere, end der hidtil har meldt sig til den private Bispisning af fattige Skolebørn. Og det er jo ikke ganske udelukket, at naar der først var aabnet en saadan Adgang gennem en Lov, det dog kunde blive betragtet som en lovhjemlet Ret for Forældrene at lade deres Børn spise uden Vederlag paa Skolerne, og ganske særligt vil det jo være Tilfældet, for saa vidt som 2det Stykke af § 1 beholder den Affattelse, som jeg har henledet Opmærksomheden paa. Sikkert er det imidlertid, at der er et stort Antal, som i hvert Tilfælde maa siges ikke at ville gøre Brug af Loven, og man kan derfor ikke angive, hvor stor den Byrde er, som de paagældende Kommuner gennem Loven kunne paatage sig, naar der aabnes Adgang til en saadan Bispisning. Men uden en vis Interesse synes det mig ikke at være, at undersøge, hvad Resultatet kunde blive for en Kommune eller for samtlige Kommuner, hvis de alle aabnede denne Adgang, og der var Adgang for alle Børn til at tage Del i den vederlagsfri Bispisning. Det er altsaa noget, som ligger uden for Lovforslagens Rækkevidde, at alle skulle spise vederlagsfrit, det erkender jeg fuldt ud, men da Grænsen ikke er angivet eller kan angives, vil det ikke blot være af en vis Interesse i og for sig, men ogsaa af Interesse med Hensyn til Bedømmelsen af Lovforslaget § 2, naar jeg fremfører et Par Tal, som jeg har trukket ud, til Dels ogsaa af de Oplysninger, som Kultusministeriet i Fjor har forskaffet det Udvalg, som den Gang arbejdede i Anledning af det andet af den ærede sidste Taler omtalte Lovforslag.

Det er saaledes, at vi paa Øerne have 91,223 Børn som det aarlige Gennemsnitsantal, og naar man ansætter Madportionernes Antal paa den Maade, at man